

community

The New Apostolic Church around the world

02/2025/LT

Nugalėti baimę

Leidyklos skiltis

Atlikta

Pamaldos

Su Jėzumi nugalėti baimę

Doktrina

Teisingai atspindėti Dievo
valią

New Apostolic Church
International

| Atlikta

Mes negalime įsivaizduoti, kas dėjosi mūsų Viešpaties Jėzaus širdyje, kai jis ant kryžiaus ištarė: „Atlikta!“ (Jn 19, 30).

Getsemanėje Jėzus ieškojo pokalbio su Tėvu ir dalijosi su juo savo jausmais. Jis žinojo, kad Dievas yra visagalis, viską žinantis ir tobulas; ir visų pirma jis žinojo, kad Dievas jį myli. Bet kaip tikras žmogus, Jėzus taip pat bijojo to, kas jo laukia. Jis nebuvo supermenas. Po įtemptos vidinės kovos jis nusprendė pasitikėti Dievu: „Tebūna ne mano, bet tavo valia“ (Lk 22, 42). Jis žinojo Tėvo valią ir norėjo ją įvykdyti iki galo.

Ant kryžiaus Jėzus jautėsi Dievo paliktas. Tai jam skaudėjo net labiau nei jo žaizdos. Tačiau šis jausmas neleido jam suabejoti pasitikėjimu Dievu. Priešingai: jis visą savo esybę atidavė į Dievo rankas. Savo mirties akimirką Jėzus galėjo pasakyti: „Atlikta“. Dievas išklaušė jo maldas ir suteikė jam jėgų tobulai atlikti savo misiją.

Pasilikime ryšyje su Dievu kaip Jėzus. Patikėkime jam viską, tikrai viską – mūsų džiaugsmus, rūpesčius, baimes, klausimus, abejones, troškimus. Išmokime pasitikėti Dievu – jo galia, išmintimi ir meile. Šis mokymosi procesas kartais

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

reikalauja intensyvių vidinių kovų. Melsdamiesi: „Tebūna ne mano, bet tavo valia“, prašome Dievo, kad suteiktų mums jėgų tai padaryti. Dievas išgirs šią maldą.

Su širdingais linkėjimais, Jūsų

Jean-Luc Schneider

| Su Jėzumi nugalėti baimę

Nuotraukos: San Francisco NAB

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider laikė pamaldas
2024 metų spalio 13 dieną San Franciske (JAV)

Mieli broliai ir seserys, programa, kurią gavau šiai dienai, pavadinta: Ačiū Dievui! Praėjusį sekmadienį laikiau Padėkos už derlių pamaldas Vokietijoje. Kai švenčiame Padėkos už derlių pamaldas, ypatingu būdu dėkojame Dievui, mūsų Dangiškajam Tėvui. Nešame jam ypatingą auką, švenčiame ypatingas pamaldas, giedame padėkos giesmes. Bet iš tiesų kiekvieną sekmadienį, kiekvieną dieną, turime pagrindo dėkoti Dievui, mūsų Kūrėjui. Jis suteikia tai, ko mums reikia kasdieniame gyvenime. Neužtenka tiesiog išsakyti padėką ir atnešti auką. Dangiškojo Tėvo mums suteiktas dovanas turėtume panaudoti tam, kad darytume gera. Tai nuostabus būdas padėkoti Dievui Tėvui, Kūrėjui.

Dėkojame Dievui, Sūnui už jo auką, už mokymą, už bažnyčios įkūrimą ir apaštalų siuntimą. Jis atvėrė žmonėms

Jono 14, 1

*Tegul neišsigąsta jūsų širdys!
Tikite Dievą – tikėkite ir mane!*

kelią į išganymą. Jis suteikė mums galimybę gauti nuodėmių atleidimą. Taigi, mes galime jam padėkoti naudodami šias dovanas: dėkojame jam už nuodėmių atleidimą, atleisdami savo artimui. Dėkojame jam už bažnyčios ir apaštalų tarnystės dovaną, dalyvaudami pamaldose ir priimdami tai, ką jis mums siūlo.

Dėkojame Dievui, Šventajai Dvasiai, kuri suteikia mums galimybę tapti nauju kūriniu Kristuje ir tapti panašiais į Kristų. Pasinaudokime šiomis dovanomis tam, kad darytume gera ir ruoštumės Kristaus sugrįžimui.

Šiandien turime labai įdomų Biblijos Žodį. Kai išrenku Biblijos Žodį pamaldoms, visada turiu pirmiausia patikrinti, ar jis buvo naudojamas per pastaruosius kelis mėnesius ir ar jis funkcionuoja visose kalbose. Pastebėjau, kad šis Biblijos Žodis į skirtingas kalbas buvo išverstas skirtingai. Anglų ir ispanų kalbose sakoma: jūs tikite Dievu, tikėkite ir manimi. Man tai buvo nauja, nes vokiškai ir mano gimtąja prancūzų kalba šiek tiek labiau pabrėžiama: tikėkite Dievu ir tikėkite manimi. Taigi, tai nėra visiškai tas pats. Abu vertimai teisingi, originalų graikišką tekstą galima išversti abiem būdais.

Eilutėse prieš mūsų Biblijos Žodį Jėzus pranešė mokiniams apie savo kančią ir mirtį, taip pat apie Judo išdavystę ir Petro išsižadėjimą. Tai kėlė nerimą mokiniams. Jie klausė, ką visa tai reiškia. Tada Jėzus tarė: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys!“ Ir pagal anglišką vertimo versiją sakoma: „Jūs tikite Dievu, tikėkite ir manimi.“ Man patinka šis vertimas. Kad jie galėtų susidoroti su viskuo, kas vyksta, Jėzus ragino savo mokinius tikėti Dievu, bet nebe taip, kaip buvo mokomi pagal jų tradiciją. Jėzus jiems atskleidė tikrąją Dievo prigimtį ir valią. Tuo jie turėjo tikėti.

Mokiniai buvo pamaldūs žydai. Jiems Dievo valia buvo išreikšta dešimtyje įsakymų, Mozės įstatyme. Jie manė, kad norint patikti Dievui, reikia laikytis šių taisyklių, tada viskas bus gerai – tada busi palaimintas, tada Dievas padės, tada suteiks sveikatą ir gerovę; busi laimingas žmogus. Tai buvo tradicinis žydų tikėjimas, pagal kurį Petras buvo auklėtas. Kai Jėzus pasakė, kad bus suimtas ir nužudytas Jeruzalėje, Petras pasakė, kad taip neturi atsitikti. Juk Jėzus buvo

pamaldus žydas ir laikėsi įsakymų. Dievas negalėjo leisti jam kentėti. Jėzus aiškiai pasakė, kad viskas vyksta ne taip. Senasis tikėjimas... Kita vertus, anuomet žmonės tikėjo, kad Dievas baudžia žmones, jei jie yra nepaklusnūs. Tai buvo giliai įsišakniję žydų tautos tikėjime. Jei kažkas buvo aklas, luošas ar vargšas, tai turėjo reikšti, jog tas žmogus arba jo tėvai buvo nepaklusnūs Dievui. Nes jei jis aklas, tai yra Dievo bausmė už kažkieno nuodėmę. Pamaldžiam žmogui taip negali nutikti. Nelaimė buvo laikoma dieviška bausme. Senasis tikėjimas...

Izraelio tautos žmonės tvirtai tikėjo, kad jie yra išrinktoji tauta ir kad Dievas palaikys savo žmones kovoje su priešais, kurie tikėjo į kitus dievus. Jų supratimu, Dievas nekenė Izraelio priešų ir norėjo jų mirties. Visi nusidėjėliai turėjo būti pašalinti ir Dievas turėjo jiems padėti. Prisiminkime

Petrą: kai kareiviai norėjo Jėzų suimti, jis paėmė kardą ir nukirto vienam iš jų ausį. Senasis tikėjimas: Dievas palaiko savo žmones kovoje su priešais.

Jie laukė Mesijo. Jie pamatė, kad Izraelio padėtis nėra gera, ir buvo įsitikinę, kad Dievas atsiųs jiems,

išrinktajai tautai, karalių ir atkurs Izraelio karalystę. Tuomet jie galėtų gyventi taikoje ir klestėjime, ir viskas būtų gerai; taip, kaip buvo anksčiau. Senasis tikėjimas...

Jėzus pasakė: jūs tikite Dievu, tikėkite ir manimi. Jie turėtų tikėti jo asmeniu ir jo mokymu, nes su senuoju tikėjimu būsimoje situacijoje toli nenuėitų. Jėzus keletą kartų sakė: jums buvo pasakyta šis bei tas, bet aš sakau jums, kokia yra Dievo valia. Dievo valia yra ta, kad jūs tikėtumėte manimi, kad tikėtumėte mano mokymu, kad tikėtumėte, jog esu Dievo siųstas, kad tikėtumėte mano auka, kad tikėtumėte mano išganymo keliu. Dievo valios esmė yra mylėti Dievą ir mylėti savo artimą. Elkitės taip ir Dievas jus laimins.

Tačiau Jėzus taip pat aiškiai sakė, kad Dievo palaiminimas nėra tai, kas buvo suvokiama pagal senąjį tikėjimą. Jis neatėjo išgydyti visų luošų ir aklų. Jis neatėjo spręsti žemiškų žmonių problemų. Jis atėjo suteikti jiems amžinąjį gyvenimą, amžiną bendrystę su Dievu jo karalystėje, kur nebebus blogio ir nuodėmės. Tokia yra Dievo valia. Jis nori mus išvaduoti iš blogio valdžios.

O kas, jei nesilaikysi Dievo valios? Kaip apreiškė Jėzus, Dievas už tai nieko nenubaus ir nenužudys. Dievas nėra baudžiantis Dievas. Net jei kažkas nusprendžia nepaklusti, jei jis neseka Jėzumi Kristumi, Dievas vis tiek jį myli. Besąlygiškai. Kad ir ką žmogus bedarytų, Dievas jį visada mylės ta pačia meile. Jis niekada nuo jo nenusisuks.

Bet kaip su mūsų priešais? Jėzus mokė savo mokinius, kad jų priešai nėra tie, kurie tiki kažkuo kitu, kurie garbina kitą dievą. Tikrieji priešai yra ne nusidėjėliai, o nuodėmė, blogis. Tačiau mokiniai turėtų pasitikėti juo, kad jis nugalės blogį ir padės saviesiems jį įveikti. Jis pažadėjo, kad vėl ateis ir įves juos į savo karalystę, kuri nėra iš šio pasaulio. Ji yra pas Dievą danguje.

Štai ką Jėzus turėjo omenyje sakydamas savo mokiniams, kad yra gerai tikėti į Dievą, tačiau jie taip pat turi tikėti į jį ir jo mokymą. Jie turėtų tikėti Dievu, kaip Jėzus jį jiems apreiškė. Tada jie galėtų susitvarkyti su būsima situacija.

Tiek apie mokinius. Tas pats Žodis galioja ir mums šiandien: Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane! Mes taip pat ne visada suprantame, kas vyksta, ir tai mums kelia nerimą. Kartais net bijome. Nežinome, kaip elgtis susidariusioje situacijoje. Jėzus mums šį rytą sako: Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane!

Kartais mums neramu, kai suprantame, kad net labai religingi žmonės turi iškęsti kančias. Atidavėte viską, ką galite, esate ištikimi, tarnaujate Viešpačiui, atnešate auką ir padedate savo artimui. Ir jūs klausiate savęs: kodėl turiu kęsti visas šias bėdas? Kodėl mano gyvenime viskas klostosi ne taip? Kodėl Dievas tai leidžia? Ar tai bausmė? Mes nesuprantame Dievo kelio. Galiu pasakyti, kad man taip nutinka gana dažnai. Klausiu Dievo: ką tu darai? Kokia viso to prasmė?

Šventoji Dvasia mums sako: tikėkite Dievu! Bet ne senojo tikėjimo būdu. Akivaizdu, kad senasis tikėjimas, teigiantis,

kad jei būsi malonus, draugiškas ir dievobaimingas, būsi palaimintas, laimingas ir sveikas, neveikia. Tikėkite Kristumi ir pasitikėkite juo. Kristus buvo mylimas Dievo Sūnus – ir prisimink, kaip jis kentėjo! Tai, kad Dievas tave myli, nereiškia, kad tu niekada nekentėsi. Dievo meilė daro ką kita. Dievo meilė padėjo Jėzui įveikti situaciją, kurioje jis buvo, išlikti ištikimam ir pasiekti amžinąjį gyvenimą.

Mieli broliai ir seserys, atsiprašau, bet nėra jokio paaiškinimo, kodėl jūs patiriate sunkumų, kodėl turite išgyventi išbandymus. Negaliu pasakyti, kodėl jūs turite išgyventi vieną ar kitą situaciją. Aš to nežinau. Bet pasitikėkite Jėzaus Kristaus mokymu! Jis pasakė žmonėms: Dievas jus myli. Pasitikėkite juo!

Jei jums nesiseka, tai nereiškia, kad Dievas jus pamiršo. Tai nereiškia, kad jis jus atstūmė. Pasitikėkite juo. Jis trokšta išlaisvinti jus kartą ir visiems laikams nuo blogio bei mirties. Jis nori įvesti jus į savo karalystę. Tikėkite Kristumi, jo mokymu. Pasitikėkite Dievu, pasitikėkite jo meile. Galų gale pamatysite, kad Dievas tikrai visada jus mylėjo didžiule meile. Tikėkite Dievu. Tikėkite Kristumi, kaip žmogumi,

kaip sektinu pavyzdžiu. Kaip Dievas jį mylėjo, taip jis myli ir tave.

Kartais mums neramu, kai matome, kas vyksta pasaulyje. Mums susidaro įspūdis, kad blogio galia auga visame pasaulyje ir vyksta vis daugiau blogų dalykų. Ką turėtume daryti? Tikėti Dievu, bet tikėti ir Kristumi! Man atrodo, kad

kai kurie krikščionys mano, jog nelaimės pasaulyje kyla dėl to, kad žmonės nebevykdo Dievo valios. Taigi, kiekvienas turėtų laikytis Dievo taisyklių ir įstatymų. Kai kurie žmonės tada žvelgia

į Bibliją ir užsirašo visas taisykles, kurias gali joje rasti. O prireikus net sugalvoja naujas taisykles: jei darysi tą, jei darysi aną, Dievas laimins tave, tavo problemos išnyks, viskas susitvarkys ir pasaulis taps geresnis...

Turiu su tuo problemą, nes toks yra senasis tikėjimas. Tikėk Dievu, bet prašau tikėk ir Jėzumi Kristumi! Jis mums pasakė, kad negalime būti išgelbėti vien tik laikydamiesi įsakymų. Tai neveikia. Kad būtum išgelbėtas, reikia atgimti iš vandens ir Dvasios bei jaugti į Kristaus būdą. Turi išmokti mylėti Dievą ir savo artimą teisingu būdu, o kad

*Dievas mylės net tuos, kurie
neseka Jėzumi Kristumi.
Besąlygiškai.*

Apaštalas Arnaud Martig buvo paskirtas Kanados krašto apaštalo padėjėju

tai padarytum, turi pasikeisti. Jėzus vieną dieną sugrįš ir pasiims tuos, kurie stengėsi tapti panašiais į jį bei įves juos į Dievo karalystę. Tai yra išgelbėjimas.

Ir tai neturi nieko bendra su įstatymų ir įsakymų laikymusi. Nes daugelis žmonių gerbia įstatymus, tačiau kaip yra su jų širdies nuostata? O kaip su jų meile artimui? Kuo labiau gerbia įstatymus, tuo kai kurie mažiau myli vieni kitus, tuo mažiau toleruoja tuos, kurie negerbia tų pačių įstatymų. Ne, tai nėra teisingas būdas. Turime tapti panašūs į Jėzų Kristų ir eiti jo mums rodomu keliu, sekti jo Evangeliją, jo apaštalais, jo sakramentais. Tai kelias į išganymą, į amžinąjį gyvenimą. Tikėk Dievu, bet prašau tikėk ir Jėzumi Kristumi bei jo mokymu!

Viename palyginime Jėzus kalba apie piktžolę tarp javų. Ši piktžolė taip pat gali mus neraminti. Yra dalykų, kurie bažnyčioje vyksta neteisinga linkme, tai ir aš matau. Kai kurie mano, kad tie, kurie elgiasi ne taip, kaip reikėtų, turi arba pasikeisti, arba palikti bažnyčią. Bažnyčia neturi toleruoti tokio požiūrio. Turiu užduoti klausimą: ar esi tikras, kad jo ar jos nuodėmė yra blogesnė už tavo? Kiek kartų Dievas tau liepė pasikeisti? Įsivaizduok, kad Dievas ateina pas tave ir sako: pasikeisk arba išeik! Sakau jums, bažnyčia būtų tuščia. Galiu tvirtai pasakyti, kad manęs joje nebūtų.

Tikėk į Dievą, bet taip pat tikėk ir į Jėzų Kristų. Jėzus Kristus mus mokė: laikykitės įsakymų, bet visų pirma mylėk Dievą ir savo artimą. Dievas myli tavo artimą, net jei jis nesikeičia. Dievo meilė yra besąlyginė ir jis trokšta, kad tu mylėtum savo artimą, net kai jis atsisako keistis. Parodyk jiems, parodyk Dievui, parodyk žmonėms, kad gali mylėti kaip Jėzus Kristus – net ir nusidėjėlius, kurie nenori keistis.

Jėzus netgi pasakė: mylėkite savo priešus. Būtent to jis ir tikėjosi iš mokinių: meilės be jokių sąlygų. Dievas myli nusidėjėlius; jis mylės juos iki pabaigos. Jis nori, kad taptume panašūs į Kristų ir mylėtume taip pat. Ar suprantate, ką aš turiu galvoje? Ši mintis, kad žmonės turėtų arba pasikeisti, arba išeiti, neabejotinai prieštarauja Jėzaus Kristaus Evangelijai. Tai nepriimtina. Tikėkite Dievu ir tikėkite Kristumi.

Mus taip pat gali neraminti, kai matome, jog Naujoji apaštalų bažnyčia, vadovaujama apaštalų, ne visur yra sėkminga. Yra tiek daug kitų bažnyčių ar bendruomenių, kurios yra daug sėkmingesnės ir turi daug daugiau narių. Ar mūsų mokymas teisingas? Ar jis atitinka Dievo valią? Ar neturėtume ieškoti kitos bažnyčios?

Tikėk į Dievą ir tikėk į Jėzų Kristų! Pagal žmogiškuosius standartus galbūt kiti yra sėkmingesni, bažnyčios yra

Krašto apaštalas Michael Deppner

Apaštalas Karl Orłowski

Krašto apaštalas John Schnabel

pilnos. Bet pagalvok apie Jėzų Kristų. Kaip jam sekėsi? Galų gale prie kryžiaus stovėjo tik saujelė. Kiti sakė, kad jis pralaimėjo. Dievo, matyt, nebuvo su juo. Jėzus buvo vienas ir buvo nužudytas.

Mes žinome šios istorijos pabaigą. Jėzus Kristus buvo nugalėtojas. Taip, jie jį nužudė. Taip, jis buvo vienas. Tačiau jis triumfavo ir niekas negalėjo sutrukdyti jam užbaigti savo darbo bei atnešti išganymą žmonėms. Tikėkite į Dievą, tikėkite į Jėzų Kristų. Jis pažadėjo, kad bus su savo bažnyčia ir apaštalais iki galo; kad jis užbaigs mumyse pradėtą darbą. Mes tuo tikime, nors bažnyčia pagal žmogiškuosius standartus atrodo silpna. Jis atsiuntė savo apaštalus skelbti jo valią, teikti sakramentus ir paruošti Kristaus nuotaką. Negalime išmatuoti šio mokymo vertės narių skaičiumi. Tai būtų nesąmonė. Tada Jėzus Kristus taip pat būtų turėjęs pasiduoti.

Jam sekėsi, nes pasitikėjo Tėvu. Bažnyčia bus užbaigta, kai pasitikėsime Jėzumi ir Dievu. Jėzus atsiuntė savo apaštalus ir pažadėjo: nesirūpinkite! Aš paruošiu savo nuotaką ir pasiimsiu ją pas save. Pasitikėkite Jėzumi Kristumi ir nesileiskite įtakojami tariamos kitų sėkmės. Kalbame ne apie tai. Kalbame apie išganymą; tai yra svarbiausia.

Nežinau, kokiam skaičiui žmonių, šiandien gyvenančių šioje šalyje, yra lemta tapti Kristaus nuotakos dalimi. Žinau tik tiek, kad Jėzus trokšta, jog tu būtum jos dalis. Ir jei tikime į Dievą ir tikėsime į Kristų iki galo, tada būsimė Kristaus nuotakos dalimi. Tikrai taip. Nesijaudink. Tikėk į Dievą. Tikėk į Kristų ir pasitikėkite juo.

Paskutinis punktas: kartais mus neramina tai, jog neįsivaizduojame, kaip tapti tokiu, kokį nori matyti Kristus. Kai žiūrime į save, į savo silpnybes, kaip mums sunku vykdyti Dievo valią ir elgtis taip, kaip nori Jėzus, atleisti, mylėti, įveikti sunkumus taip, kaip jis nori, tada suprantame, jog to padaryti niekada nepavyks.

Tikėk į Dievą ir tikėk į Kristų! Jis tave pašaukė, išsirinko ir sako, kad niekada tavęs neapleis. Jis trokšta, kad būtum su juo amžinai. Ir kol būsi pasiryžęs juo sekti, jis tau padės. Savo jėgomis mes negalėsime tapti tobulais. Bet jis padarys mus tobulais.

Viskas, ko jis mūsų prašo, yra išlikti ištikimais, nuolankiais ir mylėti. Darykime viską, kad mūsų meilė Dievui ir artimajam augtų, pasitikėkime jo malone. Ko mes negalime padaryti, jis padarys už mus.

ESMINĖS MINTYS

Mes tikime į Dievą ir į Jėzaus mokymą. Dievas suteikia amžinąjį gyvenimą tiems, kurie tiki į Kristų ir juo seka. Pasitikime Kristaus meile, jo bažnyčia ir apaštalais.

„Kai skamba krentančios snaigės“

Klaipėdos NAB bendruomenėje trečiąjį Advento sekmadienį, gruodžio 15 d., pamaldas laikė krašto vyresnysis A. Andrijanov Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Jėzui išeinant, du neregiai sekė įkandinėti ir šaukė: ‘Pasigailėk mūsų, Dovydo Sūnau!’“ (Mt 9, 27).

Po pamaldų bendruomenei koncertą dovanojo jaunieji muzikantai. Tai Klaipėdos J. Kačinsko muzikos mokyklos mokinių bei mokytojų kolektyvų ir solistų projekto „Muzika visiems“ integruotas edukacinis koncertas „Kai skamba krentančios snaigės“. Šis projektas vykdomas kartu su Klaipėdos NAB bendruomene nuo 2016 m.

Koncerto dalyviai Klaipėdos NAB bendruomenėje.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Vestuvinis palaiminimas

Paskutiniojo metų sekmadienio popietinėse pamaldose, gruodžio 29 d., krašto vyresnysis A. Andrijanov suteikė vestuvinį palaiminimą sutuoktiniams Birutei ir Vitalijui Vizgirdoms 10-ųjų santuokos metų proga.

Pamaldoms skirtas Žodis iš Naujojo Testamento: „Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visą bendrą“ (Apd 2, 44). Krašto vyresnysis kalbėjo, kad „sutuoktinius tikėjime vienija tai, jog jie yra Dievo sutverti ir laiminami Jo vaikai, turintys daug bendrumų. Tai reiškia: jie išgyvena Dievą ir yra Jam už tai dėkingi, jie lieka ištikimi Dievui ir vienas kitam, jie turi bendrus draugus ir bendrus džiaugsmus.“ Baigdamas pamaldas krašto vyresnysis pasveikino sutuoktinius ir palinkėjo: „Tegu nelieta vietos vaidams ir tuščiai puikybės, bet vienas kitą laikykite aukštesniu už save, ir žiūrėkite kiekvienas ne savo naudoms, bet kitų“ (Fil 2, 3-4).

Birutė ir Vitalijus Vizgirdai po vestuvinio palaiminimo.

„Tėvo prieglobstyje esantis, mums Jį atskleidė“

Klaipėdos NAB bendruomenėje sausio 12 d. vyskupas A. Strelčiūnas laikė pamaldas Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Dievo niekas niekada nėra matęs, tikrai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums Jį atskleidė“ (Jn 1, 18). Prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis A. Andrijanov.

Pamaldose buvo minimos kunigo Mykolo Einars mirties metinės. Po pamaldų tikėjimo sesutė Aldona pasidalino mintimis apie Mykolą, išėjusius amžinybėn artimuosius. Pamaldose dalyvavo Kretingos NAB bendruomenė.

Vyskupas A. Strelčiūnas

Ekumeninės pamaldos

Sausio 25 d. vyskupas A. Strelčiūnas, evangelistas E. Gavėnia ir Vilniaus NAB bendruomenės tikintieji dalyvavo krikščionių vienybės savaitės ekumeninėse pamaldose Vilniaus Šv. Jono Krikštytojo ir Šv. Jono apaštalo bei evangelisto bažnyčioje.

Kartu meldėsi Romos katalikų, Lietuvos evangelikų liuteronų, Konstantinopolio patriarchato egzarchato Lietuvoje ortodoksų, graikų apeigų katalikų bažnyčių ir LNAB bendruomenių atstovai, tikintieji.

Ekumeninių pamaldų akimirka

Garbingas jubiliejus

Klaipėdos NAB bendruomenė po pamaldų vasario 23 d. sveikino krašto evangelistą poilsyje Antaną Blyną sulaukus 75-ojo jubiliejaus: „Būkite sveikas, nestokokite geros nuotaikos, energijos ir ryškių gyvenimo spalvų. Telydi Jūsų dienas Dievas ir meilė artimų!“

Krašto evangelistas
poilsyje A. Blynas

LNAB jungtinio choro repeticija Kaune

NAB bendruomenės tikintieji su džiugesiu laukia ir ruošiasi krašto apaštalo Stefan Pöschel vizitui ir pamaldoms Lietuvoje. Vasario 22 d. Kauno bažnyčioje į repeticiją suvažiavo choristai, kuriuos šiltai pasveikino krašto evangelistas D. Ezerskis.

Sausio mėnesį prasidėjo pirmosios repeticijos bendruomenėse, kurioms vadovavo Auksė Matulienė Šiauliuose, Simona Ezerskienė Kaune, Elena Zaukevičienė Panevėžyje, Nijolė Bučienė Šilutėje, Asta Ragaišytė Klaipėdoje. Vilniaus bendruomenė neseniai palydėjo į paskutinę kelionę netikėtai mirusią ilgametę choro vadovę Danutę Žiūrienę.

Krašto apaštalo pamaldoms jungtinis choras repetuoja 10-12 giesmių.

LNAB choristai

JĖZUS APLANKO MUITININKĄ ZACHIEJŲ

PAGAL LUKO 19, 1–10

Jėzus keliauja į Jerichą. Ten gyvena turtingas žmogus. Jo vardas Zachiejus ir jis yra muitininkas.

Kai Jėzus su savo mokiniiais eina keliu, ten stovi moterų, vyrų ir vaikų minia. Visi nori pamatyti Jėzų.

Zachiejus taip pat trokšta pamatyti Jėzų, bet negali to padaryti per minią, kadangi pats yra žemo ūgio. Taigi, jis pribėga prie šilkmedžio ir įlipa į jį.

Kai Jėzus ateina prie medžio, pažvelgia aukštyn ir taria: „Zachiejau, greit lipk žemyn! Man reikia šiandien apsilankyti tavo namuose.“

Zachiejus džiaugiasi, kad Jėzus nori jį aplankyti, bet kiti žmonės yra susierzinę. Jie skundžiasi: „Pas nusidėjėlį nuėjo į svečius!“

Zachiejus apgailestauja, kad kaip muitininkas atimdavo iš žmonių tiek daug pinigų.

Jis sako Jėzui: „Pusę savo turto atiduosiu vargšams ir, jei ką nors nuskriaudžiau, grąžinsiu keturgubai.“

SVEČIUOSE PAS LEONARDĄ KINSEILIO MIESTE (AIRIJA)

„Sveiki, mano vardas Leonardas.“ Tik tiek anglų kalbos mokėjau atvykęs į Airiją. Man yra devyneri ir aš pusę metų gyvenu su savo 13 metų seserimi Kim ir tėvais Kinseilyje, pietinėje Airijos pakrantėje.

Čia matote mane su vyresniąja seserimi pirmą dieną mokykloje. Mes dėvime mokyklinės uniformas, kurios yra privalomos visiems moksleiviams. Buvo maloni staigmena, kad man priskyrė vienintelę vokiškai kalbančią mokytoją mūsų mokykloje. Mano tėtis mano, kad tik Dievas gali suorganizuoti ką nors tokio nuostabaus.

Esu entuziastingas meistriukas. Čia galite matyti, kaip apšiltinu butą. Taip pat mėgstu laiptoti, plaukioti, žaisti futbolą ir važinėti dviračiu. Tačiau važinėti dviračiu čia labai pavojinga, nes siaurose, vingiuotose gatvėse tarp akmeninių sienų iš abiejų pusių automobiliai nepalieka vietos dviratininkams.

Pasiilgome savo draugų iš Šveicarijos. Bet žmonės čia malonūs ir jau susipažinome su keletu vaikų. Puikiai moku žaisti su mažesniais vaikais. Man sunkiau užmegzti ryšį su bendraamžiais. Turiu Dauno sindromą; tai reiškia, kad nemoku labai gerai kalbėti ir todėl kitiems vaikams greitai nusibostu.

Kiekvieną vakarą einame į paplūdimį. Daugelis airių lipa į vandenį ištiesus metus, net kai žiemą temperatūra nukrenta žemiau 10 laipsnių. Jie mano, kad galima prie to priprasti. Man labiau patinka, kai mane ant banglentės bangos neša į krantą.

Daugelis airių turi šunis, su kuriais galiu žaisti paplūdimyje. Vandenyje yra ruonių.

Mūsų nedidelėje Korko bendruomenėje pamaldos vyksta kas antrą sekmadienį. Kitais sekmadieniais pamaldas žiūrime namuose per kompiuterį. Man tai nelabai patinka. Jau pasiilgau sekmadieninės mokyklos gimtajame Ryheno mieste netoli Bazelio.

Jei mama neprieštarautų, mes su tėčiu galėtume kasdien valgyti makaronus su padažu. Bet išbandome visus vietinius patiekalus su žuvimi ir bulvėmis, arba kopūstais. Dėl įvairovės! Kartais skonis visai neblogas.

Vasario mėnesį grįšiu į savo senąją klasę ir tikrai mokėsiu šiek tiek daugiau kalbėti angliškai nei pirmąją dieną čia Airijoje.

Teisingai atspindėti Dievo valią

Dievo Žodžio skelbimas – tai esminis pamaldų punktas. Bet net jei pamokslas paremtas laisvu kalbėjimu, jis negali būti bet koks. Vyriausiasis apaštalas šiame mokymo laiške aiškina, ko turi būti laikomasi, kad Žodžio skelbimas būtų teisingas.

Katekizmas pateikia teisingą Žodžio skelbimą kaip apaštalu tarnystės ypatybę (NAB Katekizmas 6.4.2.3). Viešpats atsiuntė apaštalus ir pavadė jiems užduotį – mokyti. Jie Šventosios Dvasios galia turi skelbti Evangeliją apie Jėzaus Kristaus gimimą, gyvenimą ir veiklą, mirtį, prisikėlimą, žengimą į dangų ir sugrįžimą.

Kai apaštalas ordina dvasininką, jis Šventosios Dvasios galia suteikia jam įgaliojimą teisingai skelbti Žodį. Nuo tos akimirkos ordinauti dvasininkai gali skelbti Evangeliją pamaldose ir perduoti Dievo Žodį sielovadinių vizitų metu.

Atitikti Bibliją

Žodžio skelbimas yra teisingas tik tuo atveju, jei jis atitinka Bibliją, ypač Jėzaus Kristaus žodžius, kurie užrašyti Naujajame Testamente.

Atitikti Šventąjį Raštą – nereikia griežtai laikytis pažodinės jo reikšmės. Tai labiau ištikimybė Evangelijos žinia. Pasisekimas galimas tik tuo atveju, jei Biblijos tekstai yra interpretuojami Šventosios Dvasios šviesoje.

Mes tikime, kad Dievas yra Šventojo Rašto autorius. Tai Dievas, Šventoji Dvasia, įkvėpusi autorius. Skirtingoms knygoms, sudarančioms Bibliją, darė įtaką jų autoriai ir epochos, kurių metu jos buvo parašytos. Tekstuose atsiskleidžia:

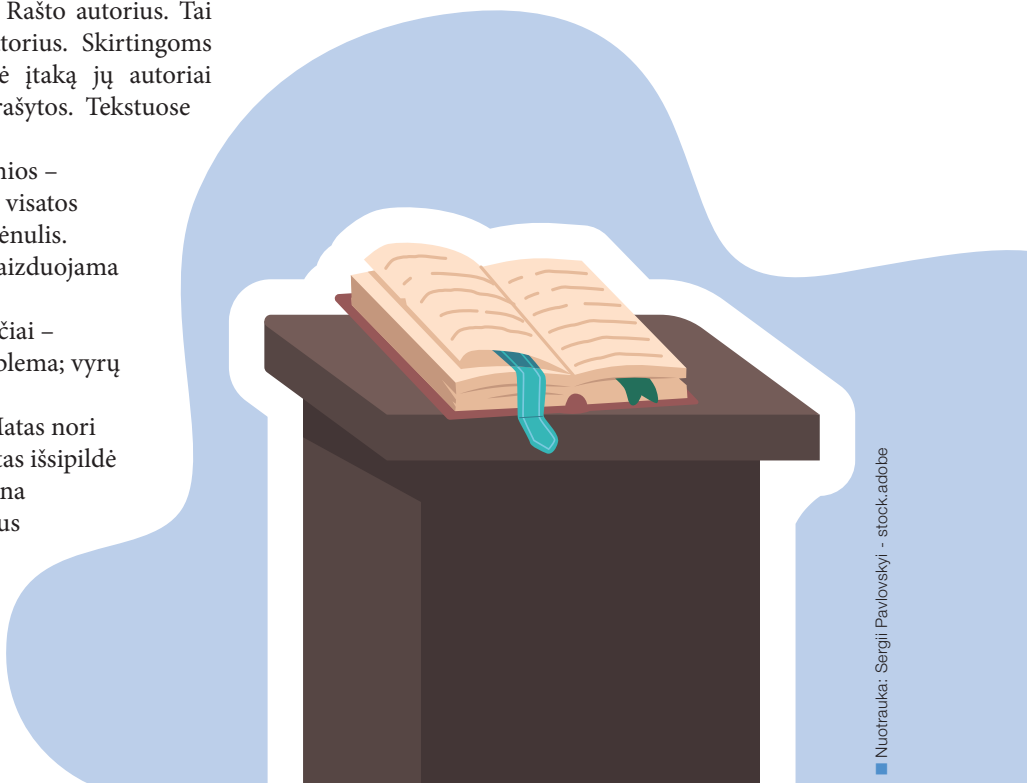
- atitinkamos epochos „mokslinės“ žinios – Senajame Testamente Žemė laikoma visatos centru, aplink kurį skrieja saulė ir mėnulis. Pavyzdžiui, Evangelijose epilepsija vaizduojama kaip piktosios dvasios pasireiškimas.
- epochos socialinė struktūra ir papročiai – Pauliui, pavyzdžiui, vergija nėra problema; vyrų plaukai yra trumpi, o moterų – ilgi.
- autoriaus asmenybė ir ketinimai – Matas nori įtikinti žydus, kad Senasis Testamentas išsipildė Jėzuje. Morkus į pagonis kreipiasi gana paprasta kalba, o Lukas į išsilavinusius žmones kreipiasi literatūrine kalba, taip pat pabrėžia moterų ir vargšų reikšmę.

Norint suprasti Biblijos žinią, svarbu atsižvelgti į žmogiškąjį faktorių. Jei žmogus nepaiso šio principo ir apsiriboja tik pažodine

Biblijos teksto prasme, tai gali sukelti prieštarų interpretacijų. XVII amžiuje bažnyčia pasmerkė Galilėjo Galilėjų už mokymą, kad Žemė sukasi aplink Saulę. Romai reikėjo laikytis Biblijos tekstų (Psalmyno 93, 1; 104, 5; Jozuės 10,12.13), pagal kuriuos Saulė sukasi aplink Žemę.

Tik Šventoji Dvasia, įkvėpusi Šventąjį Raštą, gali suteikti teisingą suvokimą. Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią, kad atskleistų žmonėms savo valią ir suteiktų jiems prieigą prie išganymo. Teigiama, kad Galilėjus apsigynė aiškindamas, kad Šventoji Dvasia buvo atsiųsta ne tam, kad mokytų mus apie Saulės ir Mėnulio judėjimą, o tam, kad padarytų mus Jėzaus mokiniais. Kai Biblija skaitoma Šventosios Dvasios šviesoje, ji parodo mums kelią į išganymą. Jos užduotis nėra nei pakeisti mokslą, nei pateikti konkrečius teisinius ar socialinius visuomenės modelius.

Jėzus Emauso mokiniams aiškino, kad Senasis Testamentas turi būti interpretuojamas pradedant nuo jo (Lk 24, 27. 44. 45). Mums Senasis Testamentas ypatingai svarbus tada, kai jis atitinka Evangeliją, pateiktą Naujajame Testamente.

pamokslas yra teisingas ir apaštališkas tik tada, kai atitinka šį mokymą.

Būti įkvėptam Šventosios Dvasios

Šventoji Dvasia mums skelbia Jėzaus Kristaus Žodį, kuris galioja amžinai (Mk 13, 31). Tikrasis Evangelijos skelbimas ne tik kalba apie išganymą, bet ir jį perduoda. Jei Evangeliją teisingai skelbia apaštalai ir jų ordinuoti tarnai, Dievas patvirtina jų žodžius.

Todėl labai svarbu, kad visi dvasininkai, pašaukti teisingai skelbti Žodį, pasišventintų, kad galėtų suprasti Šventosios Dvasios žinią ir tinkamai ją perduoti. Tačiau žinokime, kad nepaisant mūsų

Tikime, kad apaštalai, kaip „Dievo slėpinių tvarkytojai“ (1. Korintiečiams 4, 1), gavo iš Jėzaus Kristaus įgaliojimą aiškinti Šventąjį Raštą. Vedami Šventosios Dvasios, jie moko mus iš Biblijos to, kas yra labai svarbu mūsų išganymui.

Atitikti mokymą

„Šiandien veikiančių Jėzaus apaštalų pamokslas remiasi Šventojo Rašto teiginiais; mokymo misijoje juos veda Šventoji Dvasia. [...] Be to, Šventoji Dvasia suteikia apaštalų tarnystei naujų išvalgų apie Dievo veikimą ir jo išganymo planą, apie kuriuos užsimenama Šventajame Rašte, bet dar nėra iki galo atskleista. Svarbus to pavyzdys yra mokymas apie išganymo tarpininkavimą mirusiems. Vyriausiojo apaštalo pareiga, remiantis įgaliojimu, skelbti tokius Šventosios Dvasios apreiškimus ir patvirtinti juos privalomu Naujosios apaštalų bažnyčios mokymu“ (NAB Katekizmas 1.3).

Naujosios apaštalų bažnyčios mokymas remiasi Biblijos teiginiais, prireikus pagilinamais Šventosios Dvasios išvalgomis, kurias kaip doktriną skelbia vyriausiasis apaštalas. Mokymas pateiktas Naujosios apaštalų bažnyčios katekizme ir komentuojamas oficialiuose bažnyčios pareiškimuose. Naujosios apaštalų bažnyčios dvasininkų

pastangų pasišventinti, visada išliksime netobuli. Nors mūsų pamokslavimas yra įkvėptas Šventosios Dvasios, jis negali būti tobulas ta prasme, jog išsamiai ir išskirtinai išreikštų Dievo valią. Mūsų pamokslas visada atspindi mūsų asmenybę ir gyvenimą: jį formuojame mes taip, kaip Biblijos tekstus formuoja jų autoriai.

Norėdamas tai iliustruoti, pateiksiu du pavyzdžius.

Pirmasis – apaštalo Pauliaus, kuris pataria nesusituokusiems korintiečiams ir našlėms nesituokti (1. Korintiečiams 7, 8). Jis pats yra nevedęs ir tiki, kad tai padės jam geriau pasiruošti Viešpaties sugrįžimui (1. Korintiečiams 7, 32. 34). Jis taip pat mano, kad gerai, jei vyras neturi lytinių santykių (1. Korintiečiams 7, 29). Nors jis aiškiai nurodo, kad šiuo klausimu negavo jokio Viešpaties įsakymo (1. Korintiečiams 7, 25), vis dėlto jis kreipiasi į Šventąją Dvasią, kad patvirtintų jo nuomonę (1. Korintiečiams 7, 40). Istorija parodė, kad tai nepasitvirtino:

- Jei visi krikščionys būtų sekę jo patarimu, nebūtų buvę palikuonių; bažnyčia būtų neišlikusi.
- Negalime abejoti susituokusių vyrų ir moterų, tarnaujančių Viešpačiui bažnyčioje, įsipareigojimu.

Antrasis pavyzdys yra vyriausiasis apaštalas Bischoff. Jis tvirtai tikėjo neišvengiamu Viešpaties sugrįžimu ir buvo įsitikinęs, kad Jėzus sugrįš per jo gyvenimo laikotarpį. Kad ir kaip tai gerbtume, šiandien žinome, kad šis asmeninis įsitikinimas niekada neturėjo būti iškeltas iki doktrinos lygio.

Abiem atvejais Šventosios Dvasios žinia buvo ta pati: Viešpats tuoj ateis, būkite pasiruošę! Ši žinutė visada galioja! Bet ta pamokslo dalis, kuri atspindėjo asmeninę nuomonę, neišsipildė.

Ne visada įmanoma arba ne visada pageidautina iš pamokslo ištrinti visus asmeninius jausmus. Tiesiog būkime atsargūs ir atskirkime Evangelijos pamokslą, kuris kyla iš tarnystės įgaliojimo, ir savo mintis, kurios gali būti tik daugiau ar mažiau pagrįstos.

Yra buvę ir tokių atvejų, kai dvasininkas sergantį žmogų patikino, jog jis pasveiks. Toks pažadas atspindi žmogaus užuojautą ir norą padrasinti sergantįjį. Šiuo atveju dvasininkai negali pasikliauti savo tarnystės įgaliojimu, kuris apima teisingą Žodžio skelbimą. Viešpats siunčia mus paguosti tikinčiuosius, sustiprinti jų tikėjimą ir paruošti jo sugrįžimui. Jis nesiunčia mūsų daryti stebuklą ar juos skelbti.

Taip pat reikia pažymėti, kad pašventinimas nėra tik dvasininkų, pašauktų pamokslauti, pareiga. Tikintieji taip pat turi pasišventinti, kad galėtų gauti visapusišką naudą iš teisingo Evangelijos pamokslo. Šventosios Dvasios vedami, jie gali suvokti Evangelijos tiesą, nepaisant žmogiškųjų trūkumų, kuriuos galima rasti pamokslo skelbime. Taip stiprinamas jų tikėjimas ir paruošiama jų siela Kristaus sugrįžimui.

IŠVADA: ordinavimu dvasininkams suteikiama galia skelbti Evangeliją teisingu būdu.

Teisingas Žodžio skelbimas pasižymi tuo, kad pamokslas atitinka Evangeliją ir Naujosios apaštalų bažnyčios mokymą. Naujosios apaštalų bažnyčios mokymas kyla iš apaštalų Šventojo Rašto aiškinimo Šventosios Dvasios galia. Šis mokymas, apibrėžtas ir galutinai nustatytas vyriausiojo apaštalo, yra aiškiai išreikštas viešuose bažnyčios pareiškimuose, katekizme.

Dvasininkai turi pasišventinti, kad atpažintų Dievo žinią ir ją neiškraipyta perduotų. Bendruomenė turi pasišventinti, kad priimtų Šventosios Dvasios žinią ir sustiprėtų.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Simon Heiniger

Apžvalga

06.04.2025	Briuselis (Belgija)
18.04.2025	Melburnas (Australija)
20.04.2025	Brisbenas (Australija)
02.05.2025	Luanda (Angola)
04.05.2025	Saurimas (Angola)
11.05.2025	Sigišoara (Rumunija)
23.05.2025	Sešekė (Zambija)
24.05.2025	Serenjė (Zambija)
25.05.2025	Luanšija (Zambija)
01.06.2025	Maskva (Rusija)
08.06.2025	Vysbadenas (Vokietija)
20.06.2025	Purvokertas (Indonezija)
22.06.2025	Jogžakarta (Indonezija)
29.06.2025	Ingolštatas (Vokietija)

New Apostolic Church
International

